

"Dünyadaki işimiz de o saadet-i ebediye yollarını temin etmekle re'sü'l-malımız olan istidatlarımızı nemalandırmaktır." cümlesini izah eder misiniz?

"Ey hikmet! ... Sultan-ı Ezelî, bütün mevcudatı içinde biz insanları seçmiş ve emanet-i kübrâyı bize vermiştir. Biz, haşır yoluyla saadet-i ebediyeye müteveccihen hareket etmekteyiz. Dünyadaki işimiz de o saadet-i ebediye yollarını temin etmekle re'sü'l-malımız olan istidatlarımızı nemalandırmaktır."(1)

İnsanın bu dünyaya gönderilme amacı; hem iman, hem ibadet, hem de insana takılmış olan manevi kabiliyetlerin inbisat ve inkişaf ettirilmesidir.

Evet, Allah, insanın fitratına, tarlaya tohumun ekilmesi gibi bir çok kabiliyet ve istidatları ekmiş. Ta ki bu kabiliyetler ilim ve ibadet vasıtası ile inkişaf ederek gelişip büyüsün ve Allah'ın isim ve sıfatlarına güzel bir takvim ve parlak bir ayna olsun. **Dünyada güzel bir takvim ve parlak bir ayna olmak, insana ahirette sonsuz bir makam kazandırıyor.**

İnsana takılan bütün duygu ve cihazların, terakki ve tedenni kabiliyetleri vardır. Yani Allah, insana bu duyguları işletmek ve geliştirmek için takmıştır, yoksa atıl kalıp çürüyüp mahvolması için takmamıştır.

Dünyanın düzeni ve imtihanın şartları da bu duyguların işlemesi ve terakki etmesi için dizayn edilmiştir. İnsanın hayatında başına gelen bütün hastalık ve musibetler veya sair hareket ve mücadele isteyen haller, hep bu fitri duygu ve kabiliyetlerin inkişaf ve inbisatı içindir. Nasıl kalp ve akıl işleyip gelişiyor ise, insanın **sır, hafa, ruh** gibi sair duygu ve cihazları da aynı şekilde işleyip gelişiyor.

Özetle, insanın birinci vazifesi, ana sermayesi hükmünde olan kabiliyetlerini, iman ve ibadet ile ahirete layık bir şekle çevirmektir.

Bu konunun izahı ile ilgili aşağıdaki bölüm açıklayıcı hükmündedir:

"Evet, insan bir çekirdeğe benzer. Nasıl ki o çekirdeğe kudretten mânevî ve ehemmiyetli cihazat ve kaderden ince ve kıymetli program verilmiş; tâ ki toprak altında çalışıp, tâ o dar âlemden çıkıp, geniş olan hava âlemine girip, Hâlıkından istidat lisanıyla bir ağaç olmasını isteyip, kendine lâayık bir kemâl bulsun. Eğer o

---

çekirdek, sû-i mizacından dolayı, ona verilen cihâzât-ı mâneviyeyi toprak altında bazı mevadd-ı muzırrayı celbine sarf etse, o dar yerde, kısa bir zamanda, faidesiz tefessüh edip çürüyecektir."

"Eğer o çekirdek, o mânevî cihâzâtını, **فَالِقُ الْحُبِّ وَالتَّوَى** nın emr-i tekvînîsini imtisal edip hüsn-ü istimal etse, o dar âlemden çıkacak, meyvedar koca bir ağaç olmakla, küçücük cüz'î hakikati ve ruh-u mânevîsi büyük bir hakikat-i külliye suretini alacaktır. İşte, aynen onun gibi, insanın mahiyetine, kudretten ehemmiyetli cihazat ve kaderden kıymetli programlar tevdi edilmiş. Eğer insan, şu dar âlem-i arzîde, hayat-ı dünyeviye toprağı altında o cihâzât-ı mâneviyesini nefsin hevesâtına sarf etse; bozulan çekirdek gibi, bir cüz'î telezzüz için, kısa bir ömürde, dar bir yerde ve sıkıntılı bir halde çürüyüp tefessüh ederek, mes'uliyet-i mâneviyeyi bedbaht ruhuna yüklenecek, şu dünyadan göçüp gidecektir."

"Eğer o istidat çekirdeğini İslâmiyet suyuyla, imanın ziyasıyla, ubûdiyet toprağı altında terbiye ederek, evâmîr-i Kur'âniyeyi imtisal edip cihâzât-ı mâneviyesini hakikî gayelerine tevcih etse; elbette âlem-i misal ve berzahta dal ve budak verecek ve âlem-i âhiret ve Cennette hadsiz kemâlât ve nimetlere medar olacak bir şecere-i bâkiyenin ve bir hakikat-i daimenin cihâzâtına cami', kıymettar bir çekirdek ve revnakdâr bir makine ve bu şecere-i kâinatın mübarek ve münevver bir meyvesi olacaktır."(2)

Özetle bu dünyadaki vazifemiz:

"İ'lem eyyühe'l-aziz! İnsanın hilkatinden maksat, mahfî hazine-i İlâhiyeyi keşif ile göstermek ve Kadîr-i Ezelîye bir burhan, bir delil, bir mâkes-i nurânî olmakla Cemâl-i Ezelînin tecellîsi için şeffaf bir mir'at, bir ayine olmaktır..."(3)

Dipnotlar:

- (1) bk. [İşaratü'l-İ'caz, Fatiha Suresi Tefsiri.](#)
- (2) bk. [Sözler, Yirmi Üçüncü Söz, İkinci Mebhas.](#)
- (3) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Zerre.](#)